

Ministeriet.

Ved folketingsvalget den 21. april 1953 opnåede socialdemokratiet — ved en forøgelse af dets mandatantal med 2 — at få flere mandater end de to regeringspartier tilsammen. Dette foranledigede statsminister *Erik Eriksen* til dagen efter valget om formiddagen at indgive ministeriets demissionsbegæring til kongen. Denne begæring blev modtaget af kongen, der anmodede regeringen om at fungere videre, indtil de politiske muligheder for en regeringsdannelse var undersøgt. På regeringens vegne gav statsministeren tilsagn herom.

Samme dags eftermiddag modtog kongen på Amalienborg repræsentanter for rigsdagens seks politiske partier, med hvem han drøftede de foreliggende regeringsmuligheder. Sent på eftermiddagen modtog kongen på ny statsministeren og orienterede ham om partirepræsentanternes meninger om valgets politiske konsekvenser.

I de efterfølgende dage førtes mellem rigsdagens partier en række politiske forhandlinger, om hvis forløb kongen orienteredes af partirepræsentanter den 2. maj 1953. Resultatet blev, at statsministeren trak regeringens demissionsbegæring tilbage, som det fremgår af følgende *meddelelse fra kabinetssekretariatet*:

„Lørdag eftermiddag har Hans Majestæt Kongen på ny modtaget repræsentanter for såvel regeringspartierne som for socialdemokratiet, det radikale venstre og Danmarks retsforbund. Efter at det gennem de overfor Hans Majestæt herunder fremsatte udtalelser er konstateret, at et flertal i folketinget tilråder kongen i den foreliggende situation med grundlovs-sagens gennemførelse for øje at opfordre ministeriet til at fortsætte, har statsministeren, som derefter har været kaldt til kongen, på Hans Majestæts opfordring trukket sin demissionsbegæring tilbage.“
